

CIU: UNA NOVA FRONTERA
ELECTORAL

La gran família

La coalició governant busca una nova frontera electoral. La popularitat de bona part del govern ajuda en una campanya on la presència convergent és omnipresent.

F. Surroca

No quedaran ni les engrunes. Pocs hores després d'acabada la campanya, quan els electors meditin el seu vot, no haurà quedat una sola localitat sense visitar. El grau d'implantació de Convergència i Unió al llarg de tot el territori català és ja un fet irreversible. Consellers, diputats, alcaldes, regidors, el president i la seva esposa es reparteixen aquests dies. A ningú no li estranya que es parli ja d'una «gran família».

La coalició governant és, de bon tros, la que més s'ha arriscat a l'hora de les previsions i no es pot dir que fracassi a l'hora d'omplir. Ara bé, l'afluència de càrrecs a l'hora de trepitjar-se el país no amaga que aquesta és una campanya presidencialista. Jordi Pujol recorre a peu les ciutats del cinturó industrial, reparteix salutacions a tort i dret, a la recerca d'una nova frontera per a la coalició. Sap que és per aquí on CiU ha de créixer en vots. Allà on ho té guanyat, a les ciutats mitjanes de l'interior, on l'electorat és d'una fidelitat permanent, Pujol no cedeix. Repeteix, insistent, que «hem d'actuar com si estiguéssim en els moments més difícils».

És el «Tot per Catalunya», una campanya publicitària feta a mida d'aquest home que, amb tota probabilitat, re-

validarà quatre anys més de govern. Tot gira al seu voltant. Tan sols Miquel Roca i Duran Lleida, caps respectius dels dos partits que integren la coalició, semblen els únics disposats a trencar aquesta sintonia, a fer campanya pròpia. És el principi del que es vaticina com un més gran protagonisme i diferenciació d'ambdues formacions en la pròxima legislatura. A l'ombra, absent de les grans aglomeracions, dels grans actes, i de la seva ciutat, Josep Maria Cullerell. Ara per ara, l'home de les petites localitats. □

INICIATIVA: UNA CAMPANYA
SELECTIVA

A la recerca del vot perdut

La campanya del candidat Ribó és de les més modestes d'aquesta contesa. Però també la més ajustada als objectius de la federació.

R. Aymerich

Demà toca llevar-se d'hora. ¡A tres quarts de vuit hem d'estar a la Pegaso! ¿Després? Després, cap a Tarragona, amb la gent de la Unió de Pagesos. Els periodistes esbufegen i somien amb el final de la campanya. El bus electoral del candidat Ribó té una de les agendes més ajustades d'aquesta campanya. A les cinc, visita a un casal d'avis. A les sis, reunió amb sindicalistes. A les set, tornada a Barcelona per un sopar amb intel·lectuals. A les onze de la nit —;encara!— trobada amb pares d'alumnes d'un col·legi en dificultats. Iniciativa per Catalunya, més que apostar pels grans actes de

Iniciativa: la raó per damunt de la retòrica fàcil.

masses, ha decidit donar joc a petits col·lectius ben escollits. Assegurar el vot allà on aquest és més probable.

«Amb Iniciativa es pot», «Aquí hi ha marro», «Ni Núñez ni Navarro». Són alguns dels eslògans —n'hi un parell de dotzenes— d'una campanya on pèl cartesiana. Importen més aquests missatges —impresos en cartells amb dibuixos geomètrics— que no pas la imatge del candidat. Quaranta milions de pressupost per a unes eleccions en les quals Iniciativa pensa assegurar el seu grup parlamentari i recuperar part dels escons perduts des del 80. Joga amb dos factors d'esperança: que a Lleida i Girona, allà on el missatge comunista arriba amb dificultats, la gent de l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerres digui la seva. L'altre, recollir el vot del desencís socialista, que no és poca gent, com explica el candidat, referint-se al cinturó industrial barceloní. Per aconseguir-ho, Iniciativa ha mobilitzat les esquerres estatals. Kepa Aulestia, Marcelino Camacho i Anguita desfilen aquests dies pel país. Fins i tot s'ha especulat amb la presència de Santiago Carrillo.

Una campanya on compta més el pes de la raó —en això Ribó és obsessiu— i la voluntat de desmarcar-se dels socialistes que no la retòrica fàcil. □

Vaixells de Paper

VAIXELLS DE PAPER és una nova col·lecció de caràcter divulgatiu editada conjuntament per la Diputació de Barcelona i el Col·legi de Periodistes de Catalunya que ens acosta a la realitat passada i recent dels mitjans de comunicació escrits a Catalunya.

1 La premsa a Catalunya

JAUME GUILLAMET

Una síntesi informativa que descriu i analitza la situació actual dels mitjans d'informació escrits a Catalunya.

2 Tele/Estel, Arreu, Orifloma, Canigó i Presència.

JOSEP FAULÍ, IGNASI RIERA,
JOSEP M.ª HUERTAS, XAVIER DALFÓ,
ISABEL CLARA SIMÓ, PAU LANAO
I CARMÉ VINYOLES

Cinc revistes catalanes ben diferents, però amb un propòsit comú: recuperar la normalitat perduda durant els anys del franquisme.

Diputació
de Barcelona

Col·legi de Periodistes
de Catalunya